

Nyári egyetemi beszámoló

Karakas Zsófia

Kereskedelem és marketing alapszak (KVIK)

Indonézia

BINUS University

2019. július 21. – augusztus 4.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Élménybeszámoló

A programról

Kéthetes, indonéz nyári egyetemi kurzus keretén belül lehetőségem adódott három egyetemi társammal és még tizenkét további fiatallal megtapasztalni és megismerni Indonéziát egészen részletesen. A kéthetes nyári egyetem az indonéz magánegyetem, a BINUS International szervezésében került megrendezésre, melynek első heti főhadiszállása Jakartában, majd a második hét programjaira Malangban került sor.

Egyetemi órák keretében olyan ismereteket szereztünk, melyeket a világ másik oldaláról csak hosszas kutatás során tudtunk volna elsajátítani. A megtartott órák a következők voltak:

- Indonesian Culture
- Business in Indonesia module
- Introduction to Indonesia Business Environment
- Indonesia as a Leading Economic Growth
- Political Economy in Indonesia
- Mapping Indonesian Industrial Sectors
- Combating Corruption in Indonesia
- Culture in Indonesia
- Ethics in Indonesia
- Human Resource System and Labor Relation in Indonesia
- Business Law for Startups
- FinTech Inclusivity and ASEAN Connectivity
- Bahasa Indonesia untuk Penutur Asing (Indonesian Language for Foreigner)
- Project Presentation

Az iskolai órákon kívül vállalati látogatáson is részt vettünk:

- Industry partner in Jakarta
- Small Medium Enterprises in Malang, East Java

Valamint a városok különböző látványosságaihoz is elvittek bennünket:

- Jakarta: Indonesia Miniature Garden (TMII), Old Town, and Merdeka area
- Malang: Museum Angkut, Mount Bromo, campfire

Programütemezés:

- 21 July 2019 - Arrival in Indonesia
- 22 July – 03 August 2019 - Program in Jakarta and Malang
- 04 August 2019 - Departure to home country

Költségek:

A program díja 790 USD volt, mely az alábbiakat foglalta magában:

- Órák, projektfeladatok

- Szállás a BINUS SQUARE-en, az egyetem kollégiumában
- Szálloda Malangban
- Reggeli a szálláshelyeken
- Repülőjegy Jakartából Malangba
- Helyi tömegközlekedés

Amit az indonéz program nem fedezett, de a BGE ösztöndíja magában foglalt:

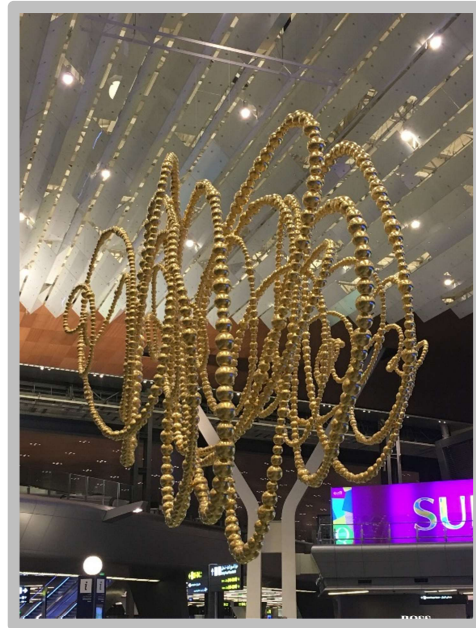
- Repülőjegy Budapest és Jakarta között

Tapasztalat

Nagyon hálás vagyok, hogy a Budapesti Gazdasági Egyetemen keresztül az OBIC azon szerencsések közé választott, akik két teljes hetet tölthettek a világ eme csodálatos szegmensében. Indonézia egy álom, és habár voltak nehézségek a fogadó egyetem szervezésében, hatalmas élménnyel tértem vissza. Mivel nemzetközi környezetben voltam, megismerhettem indonézeken kívül nem csak magyarokat, de koreaiakat, malájokat, valamint oroszokat is. A program egy átfogó képet nyújtott számomra Indonéziáról, sikerült megértenem a gazdaságot, a politikai kapcsolatokat, az emberek viselkedését és kultúrájuk mivoltát. Tanárain és a fogadó egyetem diákjai közül kiválasztott mentoraim, úgynevezett iBuddy-k elérték, hogy az érdeklődésem Indonézia iránt fokozódjon, és további ismereteket gyűjtsék az országról. Úgy érzem, 100%-ban megkaptam azt a tudást, ami miatt jelentkeztem a programra, sőt, talán még többet is. Többet is, mert sikerült egy nagyon összetartó csapatot kövacsolni a program végére a nemzetközi hallgatókból, megismertük nem csak Indonéziát, de egymás kultúráját is, betekintést nyerhettem olyan emberek életvitelébe és szokásaikba, amik a számomra megszokott európai normáktól eltérnek, és ez nagyon izgalmas volt. Sikerült nemzetközi barátságokra is szert tennem, amik mind szakmai, mind magánéleti szempontból jövedelmezők lesznek csak a jövőben.

0. nap

Július 20-án 17:30-kor ment a gépem Dohán keresztül Jakartába. Mivel a többi magyar résztvevővel korábban nem ismertük egymást, a reptéren találkoztunk először. Dohába helyi idő szerint 23:40-kor érkeztünk meg, ahol volt 2 és fél óránk átszállni a jakartai járatra. A dohai reptér önmagában lenyűgöző volt, sose láttam ekkora és ilyen pazar repteret pálmákkal a terminálban!

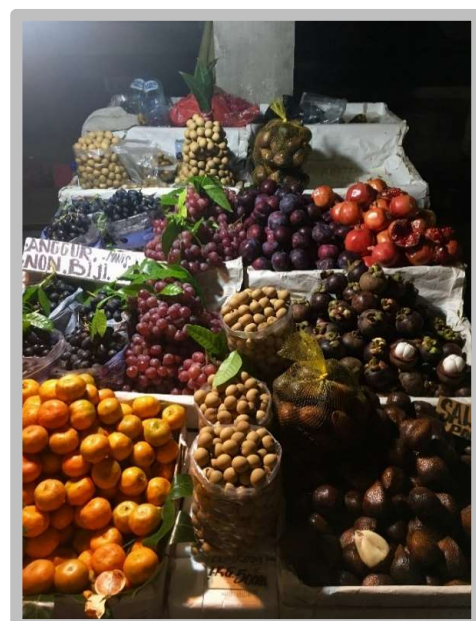
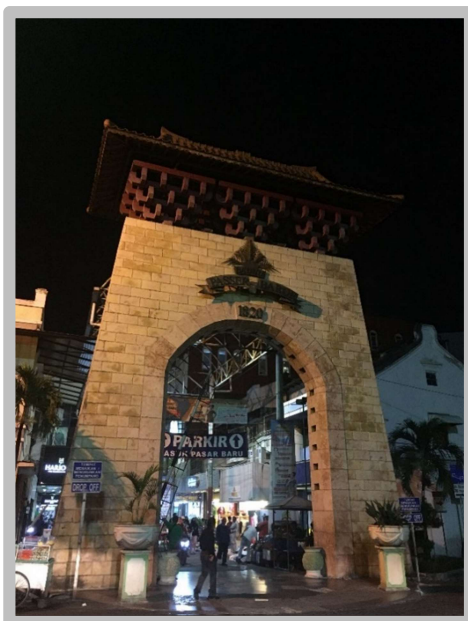
1. nap

Dohából 9 óra repülés után megérkeztünk Jakartába, ahol a reptéren találkoztunk a nemzetközi csapattal. Egy gyors bemutatkozás után közösen mentünk a fogadó egyetem kollégiumába, a Binus Square-re, ahol egy hétig laktunk. Beköltözés és egy pár perces felfrissülés után a Binus tanárai és az iBuddy-k meginvitáltak bennünket egy welcome vacsorára, egy közeli étterembe.

2. nap

Az első nap az egyetemen nagyon intenzíven telt. Egy gyors campus tour után bele is vetettek bennünket a tanulásba. Első órán az indonéz nyelv alapjaival ismerkedtünk meg, majd az indonéz gazdaságot vettük górcső alá. Indonéziát gyakran emlegetik a térségben a leggyorsabban fejlődő gazdasággént. 10 fő export árucikke: textil, elektronikai cikkek, gumi, pálmaolaj, faáru, lábbeli, gépkocsi, tengeri rák, kakaó és kávé.

Este az iBuddy-k elkísértek néhányunkat Jakarta egyik híres éjjeli piacára, a Pasar Baru-ba.

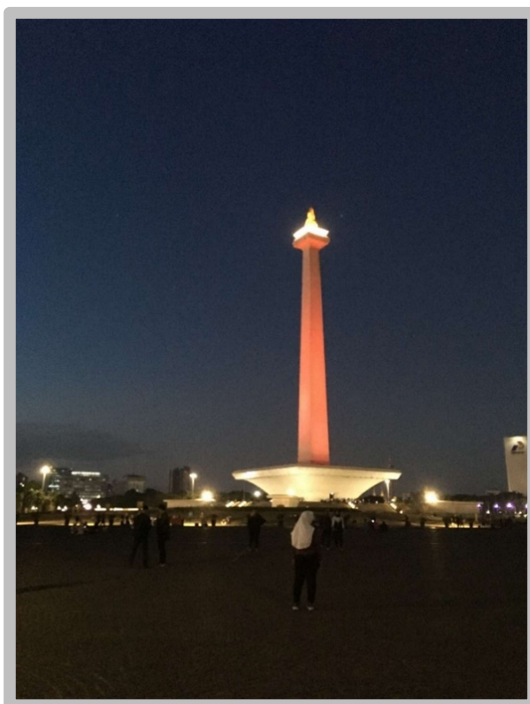
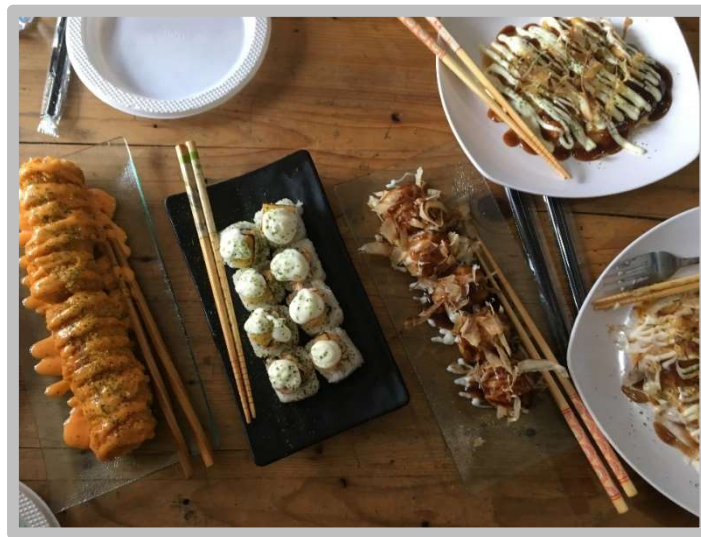

3. nap

SME látogatáson vettünk részt, ami az egész heti projektfeladatunk alapját adta. Egy helyi japán éttermet látogattunk meg, ahol az üzlet működését láthattuk. Ismertettek bennünket a cég életével és az alapján a terjeszkedésre vonatkozó üzleti tervet kellett készítenünk csapatokra bontva.

Persze a komoly munka után, akik szerették volna – én természetesen igen – kipróbálhatták magukat sushi tekerésben.

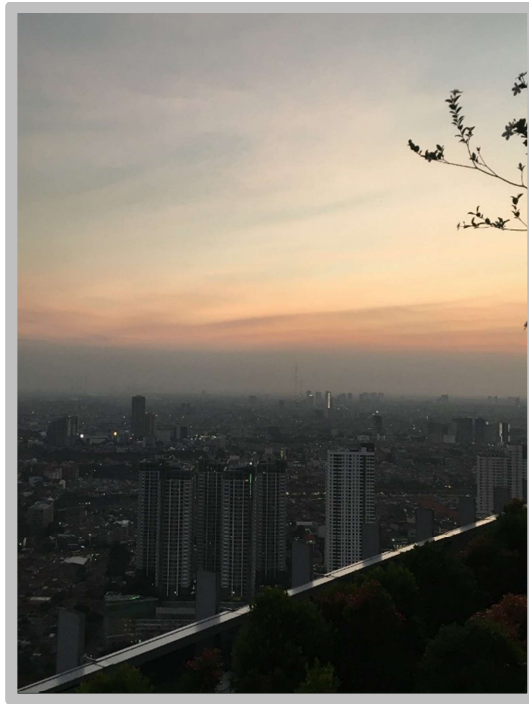
Este elsétáltunk Jakarta függetlenségi emlékhelyére, a Monashoz.

4. nap

Nagyon izgalmas előadást hallgathattunk meg az Indonézián belüli kulturális sokszínűségről. Indonéziában 700 eltérő nyelvet és nyelvjárást különböztetnek meg, így indokolt volt az 1945-ös függetlenséggel együtt kikiáltani egy nemzeti nyelvet is, ami a Bahasa Indonesia lett.

Órák után asztalfoglalásunk volt a SKYE bárba, ahonnan lenyűgöző kilátás tárult elénk Jakarta betonzsungelére.

5. nap

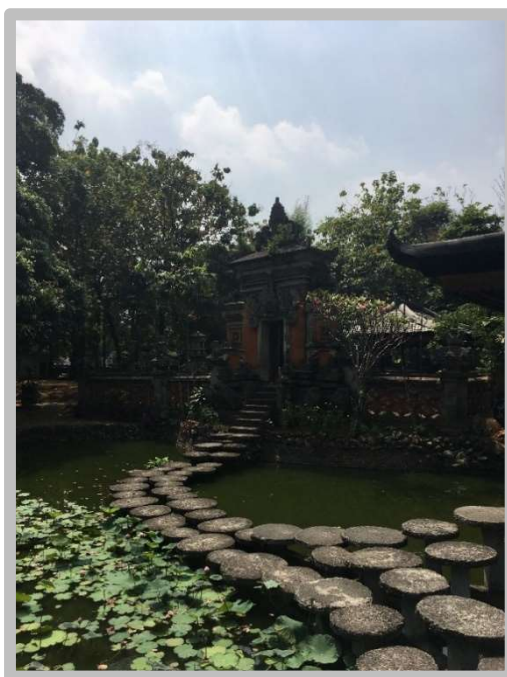
A hét utolsó hétköznapija az SME prezentációról szólt. Egy rövid felkészülés és az egész hetes ötletelés után, a 3 fős csapatok egyesével prezentálták üzleti tervüket a japán étterem bővítésére. Gondosan ügyeltek, hogy nemzetközi csapatokat alakítsanak ki a diákokból, így különböző szemszögből megvilágítva egyes országok gazdasági trendjeit. Én egy orosz és egy koreai

diáktársammal kerültem egy csapatba és mivel mindannyian a saját országunk helyzetét vetettük össze az üzleti tervhez, izgalmas ötletek születtek.

6. nap

Szombaton elvittek minket a Taman Minibe, mely Indonézia régióit hivatott bemutatni a látogatóknak. Betekintést nyerhettünk a területenként eltérő vallásokba, építészeti sajátosságokba, szokásokba, tradíciókba. Miniben prezentálták Indonézia főbb szigeteit.

Ezután ellátogattunk az old town-ba, indonézül a Kota Tua-ba, ami a néhai Jakarta központját jelentette. Érezhető volt a holland behatás.

7. nap

A hét utolsó napja technikai teendőkkel telt. Kicsekkoltunk a jakartai szállásunkról és közösen mentünk a reptérre, hogy tovább repüljünk indonéz kalandjaink második felvonásához, Malang-

ba. A kiutazás a reptérre gördülékenyen ment, ahol itt-ott könnyes búcsúval elkészöntünk újdonsült jakartai barátainktól megfogadva, hogy úgylis találkozunk még.

Malangba érve megcsapott minket a természet szele. A nyüzsgő nagyvárosból szuper volt egy sokkal nyugodtabb helyre érkezünk. Az időjárást ugyan kicsit mindannyian alábecsültük, elkélt volna egy pulóver. Malang-i szállásunkra való becsekkolást követően a helyi új iBuddy-kkal welcome vacsoráztunk a helyi kampusz teraszán.

8. nap

Az eddigi BINUS kampusznak helyet adó épületet idén szeptembertől lecserélik egy nagyobb, korszerűbb egyetemi komplexumra. Még épülőben volt, mikor körbevezettek minket, így védősisakban jártuk körbe az építkezést. Hasonló egyetemi kampusszal Magyarországon még nem találkoztam, ebből is látszik Indonézia intenzív gazdasági növekedése.

Délután ismerkedős programokon vettünk részt, ahol az új iBuddy-knak kellett röviden bemutatnunk kötetlen beszélgetések keretében a saját országunkat.

9. nap

SME látogatáson vettünk részt, melynek keretében lehetőségünk volt megismerni két indonéz vállalkozást. Az egyik egy családi, tradicionális receptúra alapján készülő süteménnyel kereskedik (ebből jó pár csomaggal hoztam haza, annyira finom volt). A másik egy képzőművészeti vállalkozás, mely hagyományos, fafaragásos maszkokkal foglalkozik. Lehetőségünk volt süteményt is formázni, illetve festhettünk is maszkokat. Hatalmas élmény volt.

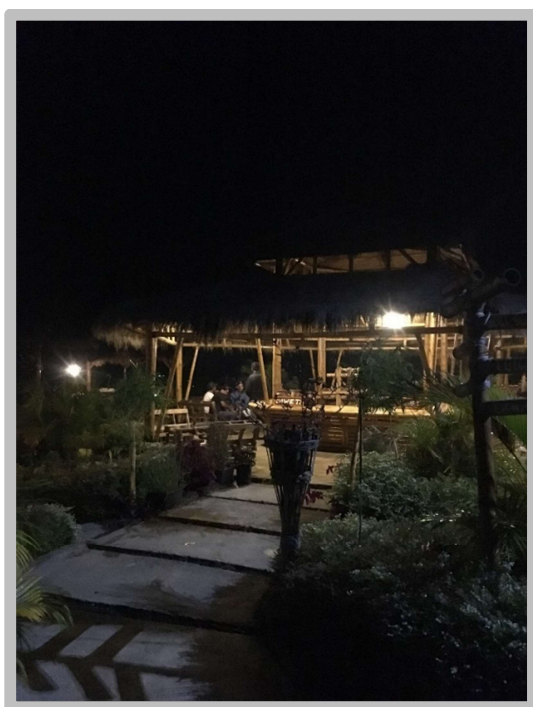
Az SME-k után ellátogattunk a színes faluba, Jodipan-ba.

10. nap

Napközben csapatokra lettünk bontva az SME prezentációhoz. Ezúttal országonként dolgoztunk, így az összes magyar egy csapatba került. Mivel mindannyian éltünk-haltunk az indonéz Manunggal süteményért, nem volt kérdés, hogy a két vállalat közül melyiket választjuk prezentációnk tárgyául.

Iskola után ellátogattunk Batu városába, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a városra, vagyis nyílt volna, ha kicsivel a sötétedés kezdete előtt érkezünk. Motorral vittek fel minket helyiek a kilátóhelyre. Miután körbe vezettek minket fent, meginvitáltak bennünket egyikőjük otthonába, ami meglepettséggel töltött el mindannyiunkat tekintve, hogy ilyen közvetlenséget, kedvességet és nyitottságot nem gyakran tapasztal az ember. Szerencsénkre épp akkor tévedtünk a városba, mikor évente egyszer tartanak éjjeli piacot, népi zenéléssel egybekötve, így nem volt kérdés, hogy megnézzük magunknak azt a helyet is.

11. nap

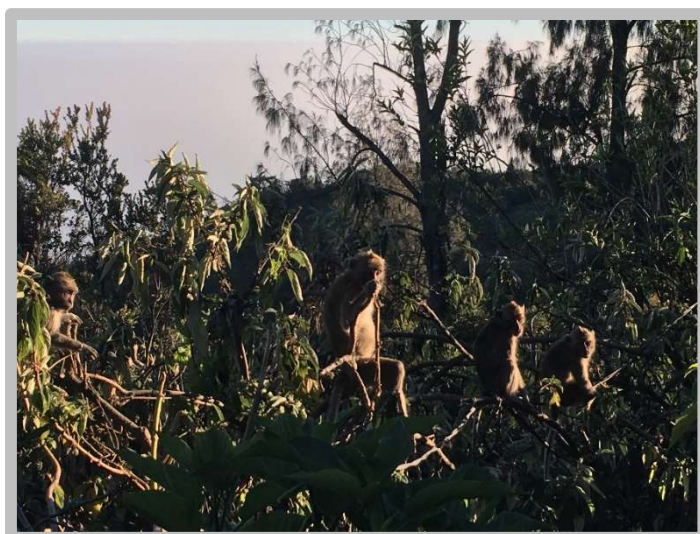
Ez a nap a prezentációról szólt. Délelőtti felkészülést követően 30 perces bontásban minden csapat előadta a kész munkáját. Büszkeséggel töltött el bennünket, hogy a magyar csapat üzleti tervét tartották a legjobbnak, így nyertünk.

12. nap

Hajnalban indultunk Bromo-hoz, ami ugyan nem a legnagyobb, de a turisták által legkedveltebb természeti látványosság Jáva szigetén. Időben kellett indulni, mert a 3 órás buszút után még a megfelelő helyet is ki kellett választanunk a napfelkelte nézéséhez. Az időjárást a hegyekben nagyon alábecsültem, egy pulcsi gondoltam, elég lesz. Sokunk szerencséjére üzletet építettek a naiv turistákra és kabátot, pokrót, és polifómot is lehetett bérelni a garantált megfázás elkerülése végett.

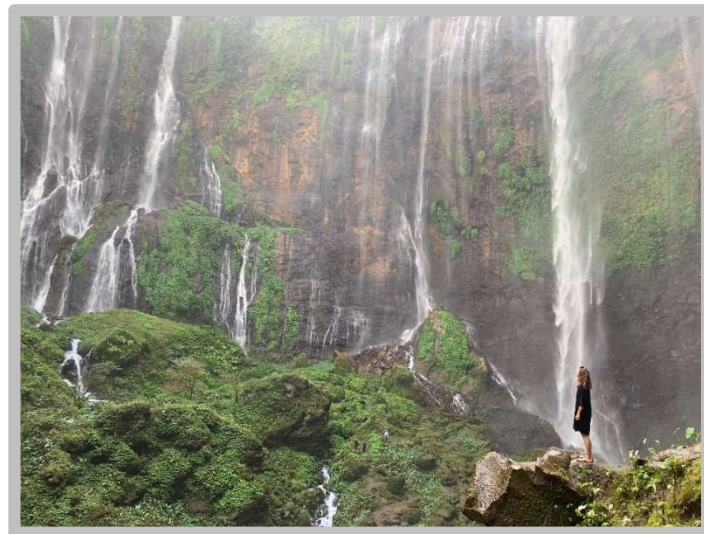
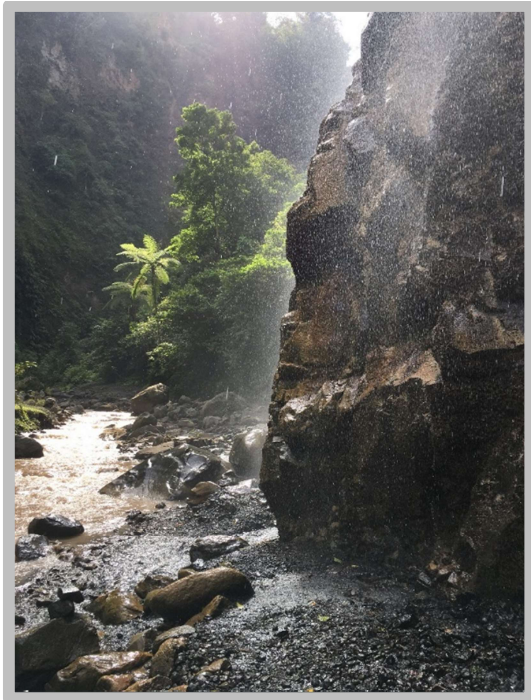
Délutánra visszaértünk, hogy legyen időnk még pihenni az esti búcsúvacsora előtt, ugyanis ez a nap volt az utolsó, iskolai keretek között megtervezett napunk.

13. nap

Utolsó nap ellátogattunk a Tumpak Sewu vízeséshez, mely számomra a legcsodálatosabb élmény volt mind közül. Tumpak Sewu annyit tesz, mint „ezer vízesés”. A neve nem hazudtolja meg magát. Egész napos túránk során nem csak a kiépített túraútvonalakat jártuk végig, de véletlenül

lekeveredtünk egy vadregényes részhez is, ahol inkább éreztük magunkat egy túlélő showban, mint egy nyári egyetemi utazáson. Hatalmas élmény volt!

14. nap

És végül indultunk haza. Könnyes búcsú után elindultunk a reptérre. A gépünk késett 2 órát, így azon izgultunk, hogy vajon elérjük-e a csatlakozást. Szerencsére minden sínen ment a hazajutásnál.

Indonézia és a kint szerzett barátok hiányozni fognak. Örök élmény marad. Köszönöm a lehetőséget!